

Skinnskattebergs kommun med sina 63.267 hektar, Västmanlands största kommun, är belägen efter Hedströmsdalen- "den svenska järnhanteringens födelseort"- med anor från 1300 talet.

Under mitten av 1500 talet fanns inom dåvarande Skinnskattebergs socken 29 hyttor och 16 stångjärnshammare med en tillverkning som motsvarade 1/40 del av hela landets. Under mitten av 1700 talet lyckades den ärelystna hattpolitikern greve Gyllenberg samla hyttor och hammare på en hand och lade därmed grunden till "Bruket". Det vandrade sedan ur hand i hand. 1909 nedlades järnhanteringen. Skogen, som tidigare varit förutsättningen för hyttedriften, utgör nu tillsammans med järn- och kopparmalmen från Riddarhyttegruvorna det ekonomiska underlaget för befolkningen och kommunens existens.

De rikliga skogstillgångarna och goda konjunkturerna har medfört en kraftig expansion i huvudorten. Träindustrin ägs numera av Statens Skogsindustrier och är föremål för en fortlöpande utbyggnad.

Genom förvärv av den kyrkliga marken inom samhället har kommunen numera möjligheter att på ett rationellt sätt svara för bostadsbehovet. En relativt omfattande kommunal byggnadsverksamhet bedrivs också sedan markfrågan löstes.

Skinnskattebergs härad har sedan långa tider bestått av Gunnilbo, Hed och Skinnskattebergs kommun. Vid kommunsammanslagningen sammanfördes dessa i Skinnskattebergs storkommun och kommunens vapen utformades också efter det gamla häradssigillet.

Francis Holmström
kommunalfullmäktiges ordf.

Thereseberg
kommunalnämndens ordf.

Andersson
kommunalkamrer.